

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416202777
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4416202777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: D. X., nar. XX. XX. XXXX a G. X., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov: otec C. X., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko D., I. XX, v konaní zastúpený JUDr. Ivana Starzyková, advokátka, so sídlom Šurany, M. R. Štefánika 14 a matka I. D., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko Česká republika, H. u U., H. XXX, o návrhu otca na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 9. septembra 2016 č. k. 11P/49/2016-132 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/98/2014-188 zo dňa 05. 06. 2015 v časti o výživnom na maloleté deti- D. X., nar. XX. XX. XXXX a G. X., nar. XX. XX. XXXX tak, že vyživovaciu povinnosť matky zvýšil na maloletú D. zo sumy 80 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne a na maloletého G. zo sumy 70 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, od 01. 09. 2016. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Uviedol, že v danom prípade došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí i na strane rodičov. Zmena pomerov na strane maloletých detí je v tom, že od posledného rozhodovania o výživnom, ktoré bolo v roku 2015, sa potreby maloletých detí zvýšili hlavne v súvislosti s vekom, na oblečenie, stravu, školské potreby. Maloletá D. naďalej navštevuje Strednú zdravotnícku školu v Nových Zámkoch, maloletý G. pokračuje v štúdiu na základnej škole. Z lekárskej správy od MUDr. Michaely Stankovej mal súd preukázané, že maloletá mala v minulosti recidivujúce cysty vaječníkov, a preto liečba hormonálnou antikoncepciou je hodnotená ako pozitívna pre jej zdravotný stav. U maloletého G. naďalej pretrvávajú zdravotné problémy, otec navštevuje s maloletým odborných lekárov. Z lekárskej správy od Mgr. Vačkovej - klinický psychológ mal súd preukázané, že maloletý G. je v jej starostlivosti od roku 2013. Má diagnostikovaný syndróm ADHD, vyžaduje si špeciálnu starostlivosť viacerých odborníkov a medikamentóznou liečbu. Z hodnotenia zo Súkromného centra špeciálnopedagogického poradenstva G. mal súd preukázané, že maloletý G. je klientom ich zariadenia od roku 2013. Maloletý je žiakom so zdravotným znevýhodnením so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, primárne s poruchou aktivity a pozornosti a sekundárne s vývinovými poruchami učenia - dyslexia, dysortografia. Pokiaľ ide o pomery na strane otca, tieto sa zmenili. Z potvrdenia o zamestnaní zo spoločnosti PCA Slovakia s. r. o. Trnava mal súd preukázané, že otec v ich spoločnosti bol zamestnaný od 01. 10. 2010 do 31. 10. 2015. Pracovný pomer bol ukončený výpoveďou zo zdravotných dôvodov. V súčasnej dobe poberá

invalidný dôchodok vo výške 458,50 eura mesačne. Okrem toho poberá rodinné prídavky na dve deti vo výške 47,04 eura mesačne. Z lekárskej správy otca od MUDr. Eleny Hrabovskej mal súd preukázané, že otec poberá invalidný dôchodok pre diagnózu organický psychosyndróm ľahký pri telesnom ochorení v starostlivosti psychiatra, infektológa a gastroenterológa. Nie je zdravotne spôsobilý na vykonávanie žiadnej pracovnej činnosti. Plnoletý syn Z. X., nar. XX. XX. XXXX ukončil strednú školu. Z pracovnej zmluvy, ktorú uzatvoril plnoletý syn Z. mal súd preukázané, že nastúpil do práce dňa 22. 08. 2016. Z uznesenia súdu č. k. 18C/66/2016-51 zo dňa 28. 06. 2016 mal súd preukázané, že súd konanie o určenie výživného na Z. X. zastavil. Otcovi ubudla vyživovacia povinnosť voči plnoletému synovi. Príjem otca sa od posledného rozhodovania o výživnom zvýšil. Pokiaľ ide o pomery na strane matky, matka je naďalej zamestnaná v spoločnosti IDEAL AUTOMOTIVE Bor s. r. o., jej priemerný mesačný čistý príjem je 11.506,- Kč. Matka žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom, ktorý je zamestnaný a jeho priemerný mesačný čistý príjem je 17.782,- Kč. Z priznania k dani z príjmov fyzických osôb matky za rok 2015 mal súd preukázané, že matka mala základ dane 187.639,- Kč. Z priznania k dani z príjmov fyzických osôb manžela matky za rok 2015 mal súd preukázané, že manžel matky mal základ dane 360.721,- Kč. Matka nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Príjem matky sa od posledného rozhodovania o výživnom znížil, matke ubudla vyživovacia povinnosť. Súd skúmaním odôvodnených potrieb maloletých detí, ako aj osobných a zárobkových možností, schopností a majetkových pomerov rodičov dospel k záveru, že návrh otca, čo do základu je dôvodný, preto súd zvýšil výživné na maloletú D. na sumu 110 eur mesačne a na maloletého G. na sumu 100 eur mesačne od 01. 09. 2016. Súd mal preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom, ktoré bolo nedávno v roku 2015 sa zvýšili odôvodnené potreby maloletých detí primerane zvýšeniu životných nákladov, nie je však v takej výraznej miere ako navrhoval otec vo svojom návrhu a potom aj na pojednávaní. Maloletá D. naďalej navštevuje strednú školu, maloletý G. naďalej navštevuje základnú školu. Na maloleté deti sa zvýšili bežné výdavky. Zdravotné problémy maloletého G. boli aj v roku 2015 a aj v súčasnej dobe pretrvávajú. Príjem oboch rodičov v porovnaní s predchádzajúcim rozhodovaním o výživnom sa zmenil. Príjem otca, ktorý v súčasnej dobe poberá invalidný dôchodok sa zvýšil, pretože otec pri poslednom rozhodovaní o výživnom bol zamestnaný s priemerným zárobkom 432 eur, hoci bol dlhodobo práceneschopný. V súčasnej dobe poberá invalidný dôchodok vo výške 458,50 eura mesačne a rodinné prídavky. Matka maloletých detí naďalej pracuje u toho istého zamestnávateľa. V súčasnej dobe sa jej však príjem o niečo znížil a jej priemerný mesačný čistý zárobok je 11.506,- Kč, čo je v prepočte podľa kurzu platného v čase vyhlásenia rozsudku približne 425 eur. Súd mal preukázané, že obaja rodičia majú niekoľko pôžičiek, ktoré musia splácať. Obom rodičom ubudla vyživovacia povinnosť voči plnoletému synovi Z. X.. Pri rozhodovaní o výživnom súd zohľadnil skutočnosť, že otec okrem pravidelného financovania potrieb maloletých detí sa na ich výžive podieľa aj osobnou starostlivosťou. Súd zohľadnil skutočnosť, že matka prispieva maloletým deťom na sviatky a poslala maloletej D. aj finančné prostriedky. Podľa názoru súdu matka môže prispievať na výživu svojich maloletých detí sumami 110 eur a 100 eur mesačne zo svojho priemerného čistého mesačného zárobku v prepočte na eurá 425 eur bez ohrozenia svojho životného minima v zmysle zákona a dotknutia svojej životnej úrovne. Životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu je 198,09 eura mesačne podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení. Preto, ak matka zaplatí výživné vo výške 210 eur na obe deti zo svojho priemerného čistého mesačného príjmu 425 eur, zostane jej ešte 215 eur, čo je o 17 eur viac, ako je jej životné minimum podľa zákona (425 eur - 210 eur = 215 eur - 198 eur = 17 eur). Súd nezvýšil výživné matke o sumu, ktorú platila na plnoletého syna Z., pretože príjem matky sa od posledného rozhodovania o výživnom znížil, matka riadne chodí do práce a po zaplatení výživného jej zostane po odpočítaní životného minima len 17 eur. Zákonnou povinnosťou rodičov je však prispievať na výživu svojich maloletých detí a zvýšené výživné je primerané veku a potrebám maloletých detí. Takto určené výživné spolu s rodinnými prídavkami, ktoré poberá otec, ako aj vyživovacou povinnosťou zo strany matky bude primerane pokrývať odôvodnené potreby maloletých detí tak, aby životná úroveň rodičov a maloletých detí bola približne rovnaká a tiež zohľadňuje schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov maloletých detí. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a obaja rodičia pri riešení svojich pôžičiek si mali byť vedomí toho, že majú vyživovacie povinnosti a výživné na maloleté deti je prvoradé. Preto so svojimi príjmami a výdavkami majú hospodáriť tak, aby vedeli v prvom rade zabezpečiť výživu svojich maloletých detí a potom uhrádzať svoje výdavky. Súd zvýšil výživné od 01. 09. 2016, kedy začal nový školský rok a v tej súvislosti sú primerane zvýšené odôvodnené potreby maloletých detí. Súd nevyhovel návrhu otca na zvýšenie výživného od podania návrhu, pretože u maloletých detí v tom čase nenastala žiadna podstatná zmena pomerov. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol včas podaným odvolaním otec, domáhajúc sa ním zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že súd jeho návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti matke vyhovie vo výške 135 eur mesačne na maloletú D. a vo výške 120 eur mesačne na maloletého G., od 01. 03. 2016, alternatívne, ponechá prvoinštančným súdom zvýšené výživné vo výške 110 eur mesačne na maloletú D. a vo výške 100 eur mesačne na maloletého G., avšak prizná ho spätne od 01. 03. 2016. Mal za to, že je v možnostiach matky platiť vyššie výživné na maloleté deti, ako i mal za to, že výživné by malo byť priznané spätne od 01. 03. 2016, tak ako požadoval na pojednávaní dňa 27. 05. 2016 a ako s tým súhlasila aj matka na pojednávaní dňa 27. 05. 2016 a počítala aj so spätným výživným aj na pojednávaní dňa 09. 09. 2016. Zvýšené náklady na maloleté deti skutočne vynaložil, pričom matka mu k úhrade týchto nákladov, vzniknutých od 01. 03. 2016, nijako neprispela. Matke by aj platenie zameškaného výživného v splátkach po 20 eur spätne od 01. 03. 2016 z jej a manželovho príjmu bezproblémovo vyšlo. Poukázal na to, že na strane matky je potrebné prihliadnuť aj na príjem jej manžela. Namietal výdavok matky na kúpu nového auta na leasing, nakoľko matka auto nepoužíva, na Slovensko jazdí vlakom a do práce dochádza iba do susednej dediny, kde dopravu zabezpečuje bezplatne zamestnávateľ. Je toho názoru, že matka si zobrala úver na kúpu auta zámerne, aby mohla zdokladovať zvýšené výdavky na splácanie úveru. Tiež poukázal na zbytočne vysoké výdavky na bývanie, kde si matka prenajala byt pri výške nájmu 8.000,-Kč, hoci v predchádzajúcom období bývala s manželom v ubytovni poskytovanej zamestnávateľom pri platbe 450,-Kč na osobu na mesiac. Ďalej uviedol, že na pojednávaní dňa 09. 09. 2016 sa snažil s matkou dohodnúť aj na podieľaní sa matky na úhrade nákladov na stužkovú maloletej D., kde je potrebné zaplatiť sumu 300 eur na stužkovú a ďalej treba počítať aj s ďalšími výdavkami minimálne v sume 130 eur na oblečenie, topánky, účes, oznámenia. Navrhol, aby súd zohľadnil pri výške výživného aj skutočnosť, že je potrebné, aby matka prispela dcére aj na úhradu výdavkov na stužkovú a žiadal, aby bolo výživné navýšené mesačne o sumu 15 eur, ktoré by predstavovalo príspevok matky na stužkovú dcére. Iným spôsobom sa nedostane k príspevku zo strany matky. Záverom poukázal na to, že je invalidný dôchodca, občan so ZŤP, odkázaný na sprievodcu. Napriek tomu sa stará o tri deti a zabezpečuje ich potreby, pričom v súdnom konaní už preukázal, že na úhradu všetkých potrebných výdavkov na domácnosť a deti si zobral pôžičky od členov rodiny a na účte ide do debetov. Matka má síce pravidelné výdavky na splácanie úverov, ktoré si zobrala podľa jeho názoru účelne, avšak všetky dokáže riadne splácať. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil pomery na strane účastníkov sa dospel tak k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že v odvolaní otec udáva nepravdivé údaje a klamstvá a neustále vyvíja psychické nátlaky voči nej. Od 01. 07. 2014 je zamestnaná ako kmeňový zamestnanec, ubytovanie jej nikdy neposkytovali, túto možnosť mala len cez agentúru. Nikdy nič nebrala zámerne, súdu preukázala všetky jej výdavky.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že na strane maloletých detí nastala zmena pomerov v tom smere, že sa zvýšili hlavne náklady v súvislosti s vekom detí, na oblečenie, stravu a školské potreby. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že matke maloletých detí ubudla vyživovacia povinnosť na plnoletého syna Z.. Matka je naďalej zamestnaná v spoločnosti IDEAL AUTOMOTIVE Bor s. r. o., žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom, ktorý je zamestnaný. Príjem matky sa od posledného rozhodovania o výživnom znížil. Na strane otca sa zmenili pomery tiež, jeho pracovný pomer bol ukončený zo zdravotných dôvodov dňa 31. 10. 2015 a nie je spôsobilý na vykonávanie žiadnej pracovnej činnosti. V súčasnej dobe je poberateľ invalidného dôchodku, jeho príjem sa od posledného rozhodovania o výživnom zvýšil. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že vyživovaciu povinnosť matky zvýši na maloletú D. zo sumy 80 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne a na maloletého G. zo sumy 70 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne, počnúc od 01. 09. 2016.

5. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky k podanému odvolaniu uviedol, že od vyhlásenia rozsudku matka platí na svoje maloleté deti sumu v zmysle rozsudku, čo činí 5800,-Kč. Matka sa v podanom vyjadrení nevyjadřila k podstate podaného odvolania, a to k otázke zvýšenia výživného nad sumu priznanú napadnutým rozsudkom a priznania zvýšeného výživného aj spätne od 01. 03. 2016. Namietala iba nepravdivosť údajov ním udávaných. Tvrdenie matky ohľadom možnosti bývania v ubytovni považuje za nepravdivé z dôvodu, že doposiaľ matka na pojednávaní tvrdila, že sa z ubytovne odsťahovala z dôvodu, že tam žili asociáli a v takomto prostredí nechcela ďalej zotrvať. Taktiež si telefonicky priamo u zamestnávateľa matky zisťoval možnosť ubytovania v ubytovni pre kmeňových zamestnancov.

6. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu uviedol, že s týmto vyjadrením súhlasí, keď kolízny opatrovník správne poukázal na zvýšenie výdavkov na strane maloletých detí, na zdravotné problémy maloletých detí, ako i na to, že je invalidný dôchodca a nie je spôsobilý vykonávať žiadnu pracovnú činnosť a na to, že matka je vydatá a jej manžel je zamestnaný, pričom matke ubudla vyživovacia povinnosť na plnoletého syna Z..

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

8. Podľa § 395 ods. 1 CMP ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudli účinnosť zákony č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ktoré zrušili dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 395 ods. 1 CMP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je v § 396 ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 161/2015 Z. z., a teda právnu úpravu Civilného mimosporového poriadku a v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 CMP (na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak) i právnu úpravu CSP, nakoľko CMP v jeho prvej časti, v § 59 až § 73, obsahuje úpravu len niektorých ustanovení o odvolaní, preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní otca bolo potrebné aplikovať i právnu úpravu štvrtej časti CSP o odvolaní.

12. Predmetom konania je návrh otca na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky na maloletú D., nar. XX. XX. XXXX a na maloletého G., nar. XX. XX. XXXX. Podaným návrhom, doručeným súdu prvej inštancie dňa 16. 02. 2016, otec žiadal, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú D. zo sumy 80 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne a na maloletého G. zo sumy 70 eur na sumu 150 eur mesačne, počnúc od 16. 02. 2016 a tým zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/98/2014-188 zo dňa 05. 06. 2015 v časti týkajúcej sa výživného. Na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 27. 05. 2016 otec žiadal, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť matky na každé z detí osobitne na sumu 120 eur mesačne, počnúc od 01. 03. 2016.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane, či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého

sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac, súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

16. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne a dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a správne rozhodol o zvýšení výživného na maloletú D. a maloletého G., a to tak vo vzťahu k výške zvýšeného výživného, ako i počiatku plnenia zvýšeného výživného (vyživovacej povinnosti matky). Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie návrhu otca na zvýšenie vyživovacej povinnosti matky voči maloletej D. a maloletému G..

17. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matky voči maloletým deťom X. došlo k zmene pomerov tak na strane maloletých detí, ako i na strane ich rodičov. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmena pomerov na strane maloletých detí sa týkala zvýšenia ich výdavkov v súvislosti s ich zvýšeným vekom, avšak na druhej strane rovnako správne ustáli záver o tom, v porovnaní s pomermi účastníkov v čase posledného rozhodovania súdu vo veci úpravy vyživovacej povinnosti matke voči maloletým deťom v roku 2015 (rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 05. 06. 2015 č. k. 11P/98/2014-188, právoplatným 29. 06. 2015) nedošlo k tak zásadnej zmene pomerov na strane maloletých detí, ktorá by mala za následok výrazné zvýšenie životných nákladov maloletých detí. Rovnako súd prvej inštancie správne uviedol, že v porovnaní s príjmom otca v čase rozhodovania súdu v konaní pod sp. zn. 11P/89/2014 (432 eur mesačne) sa príjem otca zvýšil, a to napriek tomu, že tento aktuálne tvorí invalidný dôchodok poberaný otcom vo výške 458,50 eura. Taktiež je správny záver súdu prvej inštancie, že príjem matky oproti ňou dosahovanému príjmu v čase rozhodovania súdu v konaní pod sp. zn. 11P/89/2014 (príjem matky 15.980,-Kč) sa znížil, keď matkou dosahovaný priemerný čistý mesačný príjem predstavuje sumu 11.506,-Kč. Zohľadňujúc potom všetky vyššie uvedené okolnosti, určujúce z hľadiska rozhodovania súdu o zmene vyživovacej povinnosti rodiča, prihliadajúc i na to, že nielen matke, ale i otcovi odpadla vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi Z. nar. XX. XX. XXXX, súd prvej inštancie ustálil správny právny záver, že v možnostiach a schopnostiach matky je prispievať na výživu maloletej D. zvýšeným výživným vo výške 110 eur mesačne a na maloletého G. zvýšeným výživným vo výške 100 eur mesačne. Rovnako správne súd určil, že zvýšeným výživným je matka povinná prispievať na výživu maloletých detí, počnúc od 01. 09. 2016, keď z hľadiska určenia počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti matky súd vzal na zreteľ moment začiatku školského roka, v súvislosti s čím sú primerane zvýšené odôvodnené potreby maloletých detí. I keď otec žiadal zvýšiť vyživovaciu povinnosť matky, počnúc od 01. 03. 2016, túto skutočnosť neodôvodnil žiadnou takou okolnosťou, ktorá by práve od tohto okamihu odôvodňovala preukázané zvýšené výdavky na maloleté deti.

18. Pokiaľ otec v podanom odvolaní uviedol, že namieta výdavok matky na kúpu motorového vozidla na leasing, keď podľa jeho udania vozidlo matka nepoužíva, odvolací súd udáva, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné ustáliť taký záver, že by tento výdavok matky súd pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti zohľadniť, keď navyiac súd prvej inštancie vo svojom

rozhodnutí zvýraznil prednosť úhrady výživného ako základnej povinnosti rodiča pred inými výdavkami rodiča, ako i povinnosť rodičov hospodáriť s príjmami a výdavkami tak, aby vedeli primárne zabezpečiť výživu maloletých detí. Rovnako nie je namieste argumentácia otca v súvislosti s výdavkom matky na bývanie, keď podľa jeho udania by matka naďalej mohla spolu s manželom bývať v ubytovni zamestnávateľa. K uvedenému odvolací súd udáva, že skutočnosť, že matka spolu so svojim manželom nebýva v ubytovni, nemožno vyhodnotiť v neprospech matky len v tom zmysle, že náklady na bývanie v ubytovni sú nižšie ako náklady na bývanie v podnájme, keď je treba zohľadniť prirodzenú snahu matky na bývanie vo vyhovujúcejších podmienkach, ako i to, že na úhrade nákladov na bývanie sa v pomernom rozsahu okrem matky podieľa i jej manžel, žijúci s matkou v jednej domácnosti. Preto len skutočnosť, že výška nákladov na bývanie v byte je väčšia ako výška nákladov na bývanie v ubytovni, sama o sebe nie je dôvodom na ustálenie takeého záveru, že výdavky matky na bývanie sú neodôvodnené, keď je potrebné konštatovať i to, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby strpel bývanie pre neho v nevyhovujúcich podmienkach a nemal snahu zabezpečiť si bývanie v takej kvalite, ktorá je primeraná jeho možnostiam. Záverom odvolací súd udáva, že i keď je v danej veci nesporné, že otec okrem plnenia si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom zabezpečuje i osobnú starostlivosť o deti a zabezpečuje úhradu všetkých výdavkov na maloleté deti nad priznanú výšku výživného (110 eur na maloletú D. a 100 eur na maloletého G.), keď odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že suma 110 eur na maloletú D. a suma 100 eur na maloletého G. nepokryje mesačné výdavky na deti vo veku 17 a 14 rokov, je potrebné uviesť, že miera odôvodnených potrieb dieťaťa je limitovaná možnostami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Odvolací súd je tohto názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zohľadňuje uvedené zásady určujúce rozhodovanie súdu o výživnom, a tak je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).